

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 82/2023-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného doc. JUDr. Štefanom Kočanom, PhD., advokátom, Nitrianska 1837/5, Piešťany, proti postupu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 35/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 16. novembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 35/2020 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Sťažovateľ navrhuje prikázať okresnému súdu postupovať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov, prepustiť ho z väzby na slobodu a priznať mu finančné zadostučinenie v sume 5 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v napadnutom konaní sa rozhoduje o obžalobe sťažovateľa z 11. júna 2020. Sťažovateľ je obžalovaný zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), zločinu výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Obvinenie bolo sťažovateľovi vznesené 4. februára 2020.

II. Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta, že jeho trestné konanie trvá neprimerane dlho a že v jeho veci neexistujú žiadne väzobné dôvody.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

5. Tvrdenie sťažovateľa o neexistencii väzobných dôvodov v jeho trestnej veci vzhľadom na skutočnosť, že v tejto svojej ústavnej sťažnosti žiadne väzobné rozhodnutie nenapadol (1), že svoje práva, ktoré mohli byť rozhodovaním o väzbe porušené, v ústavnej sťažnosti a ani jej petite vôbec neoznačil (2), a taktiež na skutočnosť, že neposkytol žiadnu konkrétnu právnu argumentáciu v prospech tohto svojho tvrdenia (3), ústavný súd vnímal ako podpornú argumentáciu k námietke existencie zbytočných prietáhov v postupe okresného súdu v napadnutom konaní.

6. Pokiaľ ide o petit ústavnej sťažnosti, ústavný súd dopĺňa, že sťažovateľ v ňom namieta porušenie označených práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 31 P 91/2016. Vzhľadom na obsah ústavnej sťažnosti je však zrejmé, že ide o chybu v písaní a napadnutým postupom je postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 35/2020.

7. Napokon pokiaľ ide o formálne náležitosti ústavnej sťažnosti, ústavný súd v krátkosti upriamuje pozornosť právneho zástupcu na to, že platným a účinným právnym predpisom upravujúcim konanie pred ústavným súdom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

8. Vo vzťahu k predmetu tejto ústavnej sťažnosti ústavný súd konštatuje, že podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

9. Podľa § 55 ods. 3 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) ak je dôvodný predpoklad, že došlo k prietahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k prietahom vo vyhotovovaní súdneho rozhodnutia, ktorákolvek zo strán môže podať prostredníctvom tohto súdu sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu; ak sa nepostupuje podľa odseku 4, súd musí bez meškania túto sťažnosť pre nečinnosť zaslať spolu so spisom a svojím stanoviskom a so stanoviskom predsedu súdu nadriadenému súdu.

10. Ústavný súd už opakovane judikoval, že sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku možno považovať v zmysle § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde za účinný právny prostriedok, ktorý zákon sťažovateľom na ochranu ich základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorého použitie sú sťažovatelia oprávnení podľa osobitného predpisu – Trestného poriadku (II. ÚS 31/09, IV. ÚS 296/2010, IV. ÚS 113/2012, II. ÚS 531/2017, III. ÚS 263/2021). Obdobný názor vo vzťahu

k porovnateľnej právnej úprave § 91 rakúskeho Gerichtsorganisationsgesetz (zákon o organizácii súdov) zaujal aj Európsky súd pre ľudské práva (pozri rozsudok vo veci Holzinger proti Rakúsku z 30. 1. 2001, sťažnosť č. 23459/94, bod 16 a nasl.).

11. Ústavný súd po preskúmaní ústavnej sťažnosti konštatuje, že sťažovateľ v rámci nej netvrdil, o to menej preukázal vyčerpanie tohto právneho prostriedku na ochranu svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

12. Vzhľadom na to, že sťažovateľ nevyužil právny prostriedok ochrany svojich práv, ktorý mu osobitný predpis (Trestný poriadok) účinne poskytuje a na ktorého použitie je oprávnený, bolo potrebné jeho ústavnú sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní odmietnuť ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

13. Keďže ústavná sťažnosť bola ako celok odmietnutá, rozhodovanie o ďalších uplatnených nárokoch stratilo opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. februára 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu